

Coreea de Sud în lume

Structură:

1. Introductie
2. Istorie
3. Dezvoltarea economică
4. Adoptarea democrației
5. Coreea de Sud pe Scena Mondială

1. Introducere

Republica Coreea (Coreea de Sud) ocupă jumătatea de sud a Peninsulei Coreene. La vest după Marea Galbenă, se afla China iar Japonia se află la est, după Marea Japoniei. Republica Populară Democrată Coreeană (Coreea de Nord) ocupă partea de nord din peninsulă.

Generalități

- Nume oficial: Republica Coreea
- Amplasare: între 38°N și 33°N latitudine, și 126°E longitudine
- Suprafață: 100,266 km² (2013)
- Capitală: Seul (9,926,000 locuitori) (2013)
- Populație: 50,220,00 (2013)
- Densitatea populației: 501 persoane/km² (2013)
- Limba oficială: Coreeană (Sistem de scriere: Hangeul)
- Religie: Budism (22.8%), Protestantism (18.3%), Catolicism (10.9%), Altele (1.1%), Neînscrisi niciunei secte (46,9%)
- Guvern: Republică prezidențială
- Temperaturi medii: -2.5°C (ianuarie), 25.4°C (august)
- Steagul Național: Taegeukgi
- Floarea națională: Mugunghwa (Zămoșită de Siria)

Economie

- PIB (nominal): 1,417 miliarde USD (2014)
- PIB pe cap de locuitor (nominal): 28,101 USD (2014)
- PIB (PPP): 1,779 miliarde USD (2014)
- PIB pe cap de locuitor (PPP): 35,277 USD (2014)
- VNB: (nominal): 1,366 miliarde USD (2014)
- VNB pe cap de locuitor (nominal): 27,090 USD (2014)
- VNB (PPP): 1,746 USD (2014)
- VNB pe cap de locuitor (PPP): 33,620 USD (2014)
- Export: 573 miliarde USD (2014)
- Import: 526 miliarde USD (2014)
- Gini: 31.1 (2011)
- IDU (Indicele Dezvoltării Umane): 0.891 (locul 15)
- Principalele produse industriale: Semiconductoare, Automobile, Construcții navale, Electronice de consum, Telecomunicații mobile, Oțel
- Valută: Won (KRW – Korean Republic Won) (1 USD = 1,060 won) (2014)

2. Istorie

COREEA TIMPURIE

Peninsula Coreeană a fost locuită încă din Epoca de Piatră. Până în Epoca de Bronz, locuitorii de aici au stabilit primul stat oficial coreean, Gojoseon (Vechiul Joseon). Coreenii încă îl numesc pe fondatorul statului Gojoseon "Bunicul Dangun". Potrivit unei legende antice, Dangun a fost fiul unei ursoaice și al fiului regelui cerului, Hwanung, care a coborât din cer pentru a trăi alături de pământeni. Gojoseon era un regat situat în partea de nord a Peninsulei Coreene, precum și a unei bune suprafețe din Manciuria de astăzi. Regatul a prosperat pentru o lungă perioadă de timp, înainte de a fi distrus de Dinastia Han în 108 î.Hr.

CELE TREI REGATE COREENE

Trei regate distincte s-au luptat pentru supremație în peninsulă din primul secol î.Hr. până în secolul al 7-lea d.Hr. Goguryeo în nord, Baekje în sud-vest și Silla în sud-est au fost în cele din urmă unificate sub Silla în 676 d.Hr. A urmat o perioadă de pace în Silla până la începutul secolului al X-lea, când puterea statului a slăbit iar acesta a fost forțat să se supună noului Regat al Goryeo în 935 d.Hr. Au avut loc remarcabile dezvoltări în artă și știință în timpul regatului unificat Silla, în special în domeniul budismului, arhitecturii, astronomiei, agriculturii și literaturii.

Religia în Coreea

Budismul a fost introdus în Coreea prin intermediul Chinei în 372 î.Hr., și a pătruns rapid în modul de gândire coreean, pe plan cultural și spiritual. Budismul a fost religie națională începând cu Cele Trei Regate până timpul Regatului Goryeo. Dinastia Joseon (1392-1910) a adoptat Confucianismul drept filozofie de guvernare.

Catolicismul a fost introdus în peninsulă la sfârșitul secolului al XVIII-lea, și Protestantismul a pătruns la sfârșitul secolului al XIX-lea. La început, autoritățile au încercat să suprimă Creștinismul, dar numărul mare de credincioși a continuat să crească de-a lungul secolelor XIX și XX. Astăzi, aproximativ 30% din coreeni se consideră creștini; totuși budismul rămâne cea mai populară religie în Coreea modernă, iar confucianismul continuă să aibă o puternică influență asupra normelor sociale, în special în ceea ce privește etica muncii coreene.

GORYEO ȘI JOSEON

< Goryeo >

Regatul Goryeo a preluat puterea în 935 d.Hr. după ce a asimilat Silla. Goryeo a adoptat budismul ca religie națională, și numeroase opere de artă budistă au fost produse în această perioadă. Regatul a rămas deschis în ceea ce privește relațiile externe. Astfel Regatul Goryeo a devenit cunoscut printre străini drept "Coreea" (Korea). Goryeo a dăinuit aproximativ 470 de ani, până la apariția Dinastiei Joseon la sfârșitul secolului al XIV-lea.

Tripitața Koreana

Tripitaka Koreana este cea mai cuprinzătoare colecție de scrieri budiste antice. Cioplită pe 81,258 de tipare de lemn, această extinsă lucrare, care a fost terminată în secolul al XIII-lea în timpul Regatului Goryeo, a reprezentat o modalitate de a cere protecție pentru invaziile mongole. Fiecare tipar conține aproximativ 320 de caractere chinezești pe fiecare parte. În total, aproximativ 52 de milioane de caractere au fost meticolos și riguros sculptate; nu există efectiv nicio eroare în tot setul de tipare.

< Jikji >

Jikji este titlul abreviat al unui document budist coreean, Antologia învățăturilor Zen ale marilor preoți budiști, care a fost tipărit la Templul Heungdeok în 1377 spre sfârșitul Dinastiei Goryeo. Jikji este recunoscută drept cea mai veche carte printată cu caractere metalice mobile din lume. A fost publicată cu 78 de ani înainte de Biblia de 42 de linii a lui Johannes Gutenbers, care a fost printată în jurul anului 1450. În prezent Jikji este păstrat la divizia de Manuscris Orientale a Bibliotecii Naționale din Franța. UNESCO a inclus Jikji în Programul Memoria Lumii în 2001.

< Joseon >

Dinastia Joseon a fost întemeiată în 1392 de Generalul Yi Seong-gye, care a fondat capitala la Hanyang (Seulul de astăzi). Regatul a durat 518 ani până când Coreea a fost colonizată de Japonia în 1910. Joseon a adoptat confucianismul drept principiul formal al statului. Societatea a fost împărțită în clase bine definite, cărora le corespundea un anumit tip de comportament și conduită. Oficialii erau numiți în funcție de performanța la examinările statale confucianiste. La jumătatea perioadei dinastiei, statul a fost devastat de două invazii japoneze, urmate de invaziile manciuriene. În a doua jumătate a dinastiei, au fost îmbunătățite tehnicile agricole și activitatea economică a crescut. Stabilitatea politică a fost restaurată într-o anumită măsură în secolul al XVIII-lea. La începutul secolului al XX-lea, în ultima parte a dinastiei, Coreea a

înfruntat totuși numeroase provocări externe, care au dus la devastatoare confruntări pentru puterea internațională.

Hangul: Alfabetul coreean

Marele Rege Sejong (r. 1418-1450) este considerat cel mai mare monarh din istoria Coreei. A reînviat Jiphyeonjeon, o organizație de cercetare academică, prin care a reușit cu succes să formeze alfabetul coreean, Hangeul, în 1443. Datorită acestui fapt, coreenii puteau scrie fonetic, nu folosindu-se doar de caracterele chinezești. Cu toate că în domeniul academic s-a continuat folosirea caracterelor chinezești, o mare parte din literatură se putea scrie acum într-un mod prin care mai mulți coreeni puteau înțelege. Simbolurile care reprezintă vocalele și consoanele sunt destul de logice și concise, și pot fi învățate ușor după doar câteva ore de studiu. Din acest motiv, Hangul este unul dintre cele mai științifice sisteme de scriere din lume.

Satele istorice: Hahoe & Yangdong

Hahwe en Yangdong, de twee bekendste historische dorpen in Korea, hebben de afgelopen vijf eeuwen van generatie tot generatie een solide familielijn bewaard. Gevestigd in een natuurlijk leefmilieu met uitzonderlijke schoonheid, hebben de dorpsbewoners met succes hun eeuwenlange levensstijl bewaard en leven conform de gewoontes van traditionele confucianistische elitaire en hoogopgeleide families. Ze zijn bronnen van opkomende populaire interesse in de onmetelijke waarde van de geschiedenis en tradities van Korea. De twee dorpen werden in 2010 door UNESCO op de werelderfgoedlijst geplaatst.

O PENINSULĂ DIVIZATĂ

< Mișcarea de la 1 martie >

Răsăritul erei moderne nu a prevestit de bine pentru Peninsula Coreeană. În timpul primelor încercări ale imperialismului japonez, Japonia a anexat Coreea în 1910, iar coreenii s-au luptat din greu pentru a își recâștiga suveranitatea.

La 1 martie 1919 a fost anunțată Declarația de Independență a Coreei, care a fost semnată de 33 de remarcabili lideri coreeni. Această declarație a determinat o răsccoală națională împotriva ocupației japoneze, ducând la apariția unei opoziții politice și a armatei atât în țară precum și pe plan extern. Guvernul Provizoriu al Republicii Coreea a fost înființat la Shanghai în China.

< Liberalizare și Război >

Peninsula a fost eliberată în august 1945, urmată de predarea Japoniei după al Doilea Răzbi Mondial. Divizarea peninsulei la paralele de 38 de grade a urmat aproape imediat, când trupele sovietice și ale Statelor Unite au intervenit pentru a dezarma soldații japonezi rămași în peninsulă. Pe scurt, Coreea era acum o victimă geopolitică, presată de două super-puteri ale lumii.

Pe 15 august 1948, partea de sud a peninsulei a renăscut drept Republica Coreea, un stat independent cu principii democratice și o economie de piață liberă. Sub supravegherea Organizației Națiunilor Unite, poporul sud coreean și-a ales Adunarea Națională. Această Adunare l-a desemnat pe Dr. Syngman Rhee, un lider ce primise educație americană și care participase la mișcarea de independență, drept primul președinte al țării.

Între timp, Republica Populară Democrată Coreeană a fost înființată în nord, cu Kim Il-sung sprijinit de sovietici pentru postul de președinte.

Pentru că au fost dezvăluite documente clasificate, Coreea de Nord a invadat Coreea de Sud la 25 iunie 1950, bucurându-se de sprijinul Uniunii Sovietice. Acest lucru a marcat începutul Războiului Coreean, care s-a transformat rapid într-un conflict internațional. În trei zile capitala Seul a căzut sub trupele Coreei de Nord, iar până în august, toata Coreea de Sud a fost ocupată de armata Coreei de Nord, exceptând Busan, un oraș-port din sud-est, și zona din jurul acestuia.

Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a căzut de acord rapid pentru ajutarea Coreei de Sud, trimițând trupe și personal medical din mai bine de 21 de state membre. După faimoasa aterizare amfibie a generalului Douglas McArthur în Incheon pe 15 septembrie, Coreea de Sud și trupele ONU conduse de SUA au împins trupele nord coreene până la granița cu China. După ce coreenii de nord ajung la graniță, China intră în război de partea Coreei de Nord, iar trupele sud coreene și ale ONU sunt nevoite să se retragă spre sud. Pe 4 ianuarie 1951, Coreea de Sud a picat, din nou, în mâinile nord coreenilor.

Trupele Coreei de Sud și ale ONU, care erau constituite în mare parte din forțele SUA, au reușit să împingă trupele nord coreene și chineze până la paralela de 38 de grade, cu mari pierderi de partea ambelor tabere. În plus, pe lângă pierderile umane catastrofale și revoltele sociale, peninsula a fost redusă la pietriș. Orice infrastructură rămasă de pe timpul erei coloniei japoneze a fost distrusă în mare parte.

Războiul fratricid s-a terminat cu un armistițiu în iulie 1953. Un acord de pace trebuind încă să fie semnat.

Înainte de război, Statele Unite și Uniunea Sovietică stabiliseră o graniță de-a lungul paralelei de 38 de grade. După război, a nouă graniță, numită Linia de Demarcație

Militară (Military Demarcation Line – DMZ) a fost trasată în apropiere de fostele limite. Linia este înconjurată de 4 kilometri de zona demilitarizată, care servește drept zona tampon pentru granița puternic militarizată a celor două Coreei. Populația actuală a Republicii Coreea este de 50 de milioane de locuitori, în timp ce Republica Populară Democrată Coreeană are o populație de 25 de milioane.

3. Creșterea Economică

Sub conducerea președintelui Park Chung-hee, care a fost președinte din 1961 până în 1979, Coreea de Sud a adoptat o politică orientată spre export, condusă de stat, pentru a obține creșteri economice. Președintele Park este aplaudat pentru deciziile economice care au dus la o redresare economică, denumită „Miracolul de pe Râul Han.” Planul cincinal pentru stimularea creșterii economice a favorizat firmele corporatiste, accentuând extinderea ocupării forței de muncă, și a dus la creșterea competitivității.

Rata fără precedent a dezvoltării economice din Coreea de Sud a început să crească în anii 1960 când politica de stat a fost schimbată de la industrializarea prin substituția importurilor, spre o industrie centrată pe export. Sub politica de orientare spre export, guvernul a sprijinit produsele industriale ușoare realizate prin muncă intensivă, precum textilele și articole de îmbrăcăminte, domeniu în care Coreea de Sud avea un avantaj considerabil.

Spre sfârșitul anilor 1960 și în timpul anilor 1970, atenția a fost direcționată de la industria ușoară la industria chimică și grea, care erau mai apreciate. Fierul, oțelul, metalele neferoase, construcțiile navale, electronicele și produsele chimice erau considerate cele mai importante industrii în cursa creșterii economice.

În 1981, programul de cercetare și dezvoltare (C&D) a fost accentuat, iar exportul de produse electronice și tehnologice a crescut până spre sfârșitul anilor 1980. Diferite companii, Samsung, Hyundai și cea ce este cunoscut astăzi sub numele de LG, au crescut în importanță la nivel global sub această politică îndreptată spre export, care a continuat până la începutul anilor 1990. Cu ajutorul guvernului, conglomeratele coreene au investit în industria chimică și grea, care necesitau un capital ridicat, în timp ce guvernul a continuat să se axeze pe infrastructura industrială și socială.

În 1970, Mișcarea Saemaul a fost adoptată pentru a mobiliza populația rurală și sectorul agricol. Saemaul înseamnă „noul sat”. Această campanie a ajutat la dezvoltarea satelor și a îmbunătățit condițiile de trai pentru fermieri. Mai târziu a fost extinsă pentru a sprijini instalațiile industriale și zona urbană. Principiile Mișcării Saemaul au fost adoptate și de alte state în curs de dezvoltare, iar Coreea de Sud împărtășește cunoștințe și expertize cu aceste state.

Strategia creșterii economice orientată spre export și susținută de stat s-a dovedit a fi un adevărat succes. De fapt, Coreea de Sud este singura țară de după al Doilea Război Mondial care a trecut de la statutul de a fi un stat ce primea ajutorul străin, la un stat care oferă ajutorul altor state, și asta de-a lungul unei singure generații. În 2014 Coreea de Sud era al cincisprezecelea cel mai mare exportator, și al șaptelea cel mai mare importator din lume.

CE FACTORI AU INFLUENȚAT CREȘTEREA ECONOMICĂ A COREEI DE SUD?

Coreea de Sud a atins o creștere economică uluitoare datorită combinării unor lideri puternici, a birocrăților bine pregătiți, a industriilor agresive și a unei forțe de muncă motivate. Antreprenorii ambițioși au răspuns bine la stimulentele guvernamentale de a crește exporturile și de a dezvolta noile industrii.

Moștenirea confucianistă a Coreei de Sud pune mare accent pe educație, pe armonie în relațiile personale, și pe datoria filială față de proprii părinți și strămoși. La răsăritul industrializării Coreei de Sud, aproape toți muncitorii coreeni știau să scrie și să citească și au putut să își însușească ușor noi aptitudini.

În același timp, politica economică deschisă a țării a lucrat pentru incorporarea mai multor instituții avansate și a tehnologiilor din alte state. Investițiile străine și rata ridicată a economisirii interne au ajutat la dezvoltarea sectorului industriilor grele, în timp ce banii trimiși de sud coreenii din străinătate au contribuit de asemenea la creșterea economică generală. De exemplu, un număr mare de mineri și asistente sud coreene a fost trimis să muncească în partea de vest a Germaniei de la jumătatea anilor 1960 până spre sfârșitul anilor 1970.

4. Adoptarea democrației

Populația din Coreea de Sud s-a aflat în fruntea luptei pentru libertate și o guvernare democratică. Din anii 1960, țara a fost guvernată de președintele Park Chung-hee, și ulterior de foști generali militari. Până în 1993 Coreea de Sud își instalase o conducere civilă urmată de alegeri libere, organizate cu succes.

Ziarele și stațiile de televiziune din Coreea de Sud pot acum publica și transmite diverse opinii fără frica persecuției. Internetul și rețelele sociale sunt omniprezente. Mesageriile instant și comunicațiile sunt la îndemâna mai tuturor sud coreenilor, în special a populației tinere.

Economia puternică a Coreei de Sud a fost construită în timpul unei perioade de suprimare democratică sub pretextul dezvoltării. Tocmai această dezvoltare a permis mai târziu trecerea treptată la democrația înfloritoare de care sud coreenii se bucură în ziua de azi. Totuși, creșterea economică rapidă a dus la inegalitate socială și economică, iar cei rămași în urmă au servit drept catalizator pentru democratizare.

5. Coreea de Sud pe Scena Mondială

Coreea a fost cunoscută sub numele de „Regatul Eremit” pentru multe sute de ani. Însă, comerțul și imigrările au fost prezente mereu într-o anumită măsură. Artefactele culturale și însemnările antice ne arată că au fost produse schimburi interculturale, incluzând migrarea în masă a unor triburi din China, stabilirea unor comercianți arabi sau sosirea asiaticilor din zona de sud-est. De fapt, Gyeongju ca și capitală a Regatului Silla în sud-estul peninsulei era partea cea mai de est a Drumului de Mătase, o rută de comerț care trecea din Europa spre continentul asiatic.

În timpurile mai recente, Coreea de Sud și-a ocupat poziția ca parte a comunității globale, iar lumea a avut oportunitatea să intre în contact cu coreeni, sau să experimenteze produsele și cultura coreeană. Un student coreean obișnuit, de exemplu, depinde de telefonul mobil pentru a se conecta la comunitățile străine, învață limba engleză sau alte limbi străine, și vizează să viziteze lumea.

Din mai multe puncte de vedere, comunicațiile electronice sunt acum echivalentul modern al Drumului de Mătase. Coreea de Sud este unul dintre cele mai avansate state din lume când vine vorba de accesul la Internet. Sistemul informatic este extins și cuprinzător. Coreenii își împărtășesc gândurile, experiențele și cunoștințele cu cetățenii lumii prin astfel de canale de comunicare, adăugând un nou strat de bogăție la cultura coreeană care s-a transmis de-a lungul mai multor generații.

De-a lungul istorie schimburile culturale au fost mereu un element cheie în contactul internațional. Acest element continuă să se dovedească a fi adevărat în lumea puternic interconectată de astăzi. Cântecele pop sud coreene (K-pop), filmele, seriile de televiziune au atras un public internațional dedicat, cunoscut sub termenul de Hallyu (Valul Coreean), care s-a extins peste tot în lume. În schimb Coreea de Sud continuă să absoarbă elemente culturale de la celelalte state.

VIAȚA DE ZI CU ZI A COREENILOR

Cei mai mulți coreeni poartă haine moderne. Hainele tradiționale coreene, sau hanbok, sunt purtate la ocazii speciale, precum la nuntă sau de sărbătorile tradiționale. Hanbok e alcătuit dintr-o jachetă scurtă și o rochie lungă pentru femei, și dintr-o jachetă și pantaloni largi legați la glezne pentru bărbați. O mâncare tipică pentru Coreea de Sud presupune orez, supă și kimchi (varză fermentată), și este mâncată cu bețișoare. Coreenii au un sistem tradițional de încălzire prin podea numit ondol, care este folosit și în prezent. Blocurile de apartamente sunt principalele opțiuni de locuință pentru coreeni pentru că rata de urbanizare este foarte ridicată. Arta marțială tradițională coreeană taekwondo este încă populară, și acum este un sport practicat la nivel internațional.

**The Academic
Center for International Affairs,**

108° Research Complex(Munhyeong
Haogae-ro, Bundang-gu, Seongnam-

- Tel. (

- Fax. (

h